

...

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.099/2020/4.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Balázs Imre Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balázs Imre ügyvéd, címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Juhász Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth Enikő ügyvéd, (címe))

A per tárgya:

A munkaviszony jogellenes megszüntetésének a jogkövetkezményei

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 15.M.70.004/2020/15.

A fellebbezést benyújtó fél, a fellebbezés száma:

Alperes, 15.M.70.004/2020/16. és 18.

Í T É L E T:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95 900 (kilencvenötezer-kilencszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 241 632 (kettőszáznegyvenegyezer-hatszázharminckettő) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Tényállás

[1] (város neve) Város Önkormányzata alapítója az alperesi gazdasági társaságnak. Az alapító okirat szerint az alapító kizárólagos hatáskörébe tartozik a – Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 3:123. §-ában foglalt kivétellel – az ügyvezető megválasztása, visszahívása, díjazásának megállapítása. A társaság képviselőjét munkaviszony keretében az ügyvezető látja el.

[2] (város neve) Város Önkormányzata pályázatot írt ki az alperes ügyvezetői feladatainak ellátására. A pályázat nyertese a felperes lett, akivel 2018. június 28. napján (város neve) Város Önkormányzata mint munkáltató kötött munkaszerződést. Annak 6. pontja szerint a munkavállaló a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 6. § (1) bekezdése értelmében vezető állású munkavállalónak minősül, megbízatását (város neve) Város Önkormányzat képviselőtestületétől kapja, felette a munkáltatói jogokat a munkáltatói jogkör gyakorlójaként (város neve) város polgármestere gyakorolja. A módosított alapító okirat szerint a társaság ügyvezetését a felperes 2018. július 1-től 2023. június 30. napjáig munkaviszonyban látja el.

[3] A felperes az alperes munkavállalója lett, munkáját az alperesi munkáltatónál végezte, az alperes folyósította a munkabérét.

[4] A gazdasági társaság 2019. évi üzleti tervét a felperes állította össze, annak alapelveit az alperes felügyelőbizottsága a 2018. december 7-én hozott határozatával elfogadta, ugyanakkor az ügyvezetés részére további javaslatokat tett az üzleti terv átdolgozására. A felügyelőbizottság az üzleti terv végleges változatát – amelyben egyszeri bevételként 21 785 000 Ft munkaügyi támogatás is szerepelt – 2019. január 21-én

véleményezte. Általános elvárásként hangsúlyozta, hogy az ügyvezetés hatékony humánerőforrás gazdálkodást valósítson meg, amellyel a társaság folyamatos likviditását biztosítani tudja. (város neve) Város Önkormányzat képviselőtestülete a 2019. január 28-i zárt ülésén megvitatta, és a 33/2019. (I. 28.) számú határozatával elfogadta a felperes által készített üzleti tervet.

[5] A későbbiekben kiderült, hogy munkaügyi támogatás címén bevétel nem fog befolyni.

[6] (város neve) Város polgármestere a 2019. április 30. napján átadott okiratban rögzítette, hogy a felperes egyéni vállalkozásában az alperesi munkáltató tevékenységével megegyező tevékenység is [„Gabonaféle (kivéve: rizs), hüvelyes növény, olajos mag termesztése”] megtalálható, amely az ügyvezetői tisztségével összeférhetetlen az alapító okirat 8.4. fejezetében foglaltak szerint, és erre tekintettel felszólította a felperest, hogy 8 napon belül az összeférhetetlenséget szüntesse meg.

[7] A felperes kérelme alapján a Belügyminisztérium illetékes főosztálya 2019. május 2-án tájékoztatta a felperest, hogy a sérelmezett tevékenységet ezen a napon a nyilvántartásból törölte, erről a felperes a 2019. május 8-án kelt és május 10-én érkezett levelében a polgármestert értesítette.

[8] (város neve) Város Önkormányzat képviselőtestülete 2019. május 13. napján tartott zárt ülésének egyik napirendi pontja a felperes ügyvezetői tisztségéből való visszahívása és az ügyvezetői munkakör betöltésére új pályázat kiírása volt. Az ülésen felvetődött a munkaügyi támogatás teljesíthetatlensége. A felperes ennek indokaként előadta, a hat hónapot megelőző statisztikai létszám miatt a támogatást nem tudták megigényelni, utalt emellett jogszabályváltozásra is.

[9] A képviselőtestület a 185/2019. (V. 13.) határozatával a felperest ügyvezetői megbízatásából visszahívta a Ptk. 3:25. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése alapján 2019. május 15. napjával, a munkaviszonyát pedig ugyanezen dátummal az Mt. 64. § (1) bekezdés c) pontjára utalással azonnali hatállyal megszüntette. Az azonnali hatályú felmondás indokolását illetően a határozat a következőket tartalmazza:

[10] – „Az üzleti tervben több megalapozatlan információ szerepelt, az abban korábban vállalt kötelezettségeket a Kft. nem tudja teljesíteni, mely az ügyvezetésnek róható fel.

[11] – Az ügyvezető 2019. április 30-án szabott határidőre a (város neve) (alperes neve) fő tevékenységével megegyező magánvállalkozásában szereplő tevékenysége közötti összeférhetetlenséget nem szüntette meg. A 2019. május 10-én érkezett, 2019. május 8-ával dátumozva érkezett levélben azt állította, hogy vállalkozásában nincs olyan tevékenység, amely a (város neve) (alperes neve) tevékenységi köreibe szerepel. A cégkivonatban 2019. május 13-án még szerepelt a „Gabonaféle (kivéve: rizs), hüvelyes növény, olajos mag termesztése” tevékenység, az alapítótól ehhez hozzájárulást nem kért.”

[12] A határozat alapján – azzal megegyező dátummal és tartalommal – a képviselőtestület képviselőjében eljáró polgármester a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal megszüntette az I/1524/2019. számú intézkedésével.

[13] A felperes munkaviszonya megszűnésekor összesen havi bruttó 525 000 Ft díjazásban részesült, ezen kívül két cég veszélyes áru szállítási tanácsadójaként, összesen havi bruttó 75 000 Ft megbízási díjat kapott.

A jogviszonya megszűnését követően főállású vállalkozóként 2019. május 16-tól december 31-ig havi bruttó 195 000 Ft, 2020. január 1-től április 14-éig havi bruttó 210 600 Ft jövedelemre tett szert, 2020. április 15-étől kezdődően a (megye neve) Kormányhivatal alkalmazásában havi bruttó 320 000 Ft jövedelemben részesül.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[14] A felperes 2019. június 15-én nyújtott be keresetlevelet (város neve) Város Önkormányzata alperessel szemben, amelyben elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a 2015. május 15. napján közölt azonnali hatályú felmondás jogellenes, mert az nem a munkáltatójától származik, másodlagosan a felmondás jogellenességére alapítottan 12 havi távolléti díjnak megfelelő kártérítésre tartott igényt.

[15] A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.M.69/2019/7. számú – a Gyulai Törvényszék 9.Mpkf.25.932/2019/2. számú határozatával jogerőre emelkedett – végzésével (város neve) Város Önkormányzata alperest a perből elbocsátotta, és a pert a felperes és a (város neve) (alperes neve) alperes között rendelte folytatni. Határozatát arra alapította, hogy a bíróság felhívására a felperes a „tényleges” munkáltatóját megnevezte és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 51. §-a alapján a korábbi alperes perből való elbocsátását és új alperesként a gazdasági társaság perbevonását kérte.

[16] A felperes megváltoztatott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest keresetpótló kártérítés címén 3 020 400 Ft és annak 2019. november 15. napjától járó késedelmi kamata, valamint a költségjegyzékben feltüntetett 270 000 Ft + áfa perköltség megfizetésére. A felmondás jogellenessége kapcsán elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felmondás nem az alperestől mint munkáltatótól, hanem (város neve) Város Önkormányzatától származik, amely az alperesi társaság vonatkozásában munkáltatói jog gyakorlására jogosult ugyan, de a saját nevében felmondást nem eszközölhet, ezért a jognyilatkozat joghatás kiváltására nem alkalmas. Megítélése szerint az Önkormányzatnak a felperes megbízási jogviszonyból történő visszahívását követően gondoskodnia kellett volna a cég képviselőjének megválasztásáról, aki jogosult lett volna a felmondás közlésére. A közlést azonban nem a társaság képviselője, hanem az egyyszemélyi tulajdonos képviselője tette a saját nevében. Másodlagosan az azonnali hatályú felmondás jogellenességét arra alapította, hogy annak indoka nem felel meg a világosság, a valóságosság és az okszerűség követelményeinek. Érvelése szerint az üzleti terv tekintetében a felmondás konkrétumot nem tartalmaz, nem jelöli meg a megalapozatlan információk ténybeli tartalmát, továbbá azt sem,

hogy az miért felróható neki (a felperesnek), az összeférhetetlenséget érintő felmondási ok pedig nem valós, mert annak megszüntetése okirattal bizonyítást nyert.

[17] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére irányult, arra hivatkozással, hogy a felperes elmulasztotta az Mt. 287. § (1) bekezdése szerinti perindítási határidőt, ezért a pert a bíróságnak a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Pp. 176. § (1) bekezdése i) pontjára figyelemmel meg kell szüntetnie. Az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felmondás indokolása megfelel a jogszabályi követelményeknek. Hangsúlyozta, a felperes pályázatában és az üzleti tervben is a profitorientáltság, a költséghatékonyság, a pozitív eredményre törekvés fogalmazódott meg, ez azonban nem valósult meg. Előadta, a 2019. évi üzleti tervhez nélkülözhetetlen volt a strand bevétele, valamint a 21 785 000 Ft összegű munkaügyi támogatás címén járó egyszeri bevétel, amely – amint azt már 2017. április 17-én nyilvánvalóvá vált – nem fog teljesülni, a felperes vezetői jogviszonyának megszüntetése pedig a munkaügyi támogatás címén járó egyszeri bevétel elmaradásából, lehetetlenségéből eredt.

[18] Az összeférhetlenséget érintően arra hivatkozott, hogy az azonnali hatályú felmondás időpontjában a sérelmezett tevékenység szerepelt az OPTEN cégtár adatai között.

Az elsőfokú ítélet

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével az eljárás megszüntetésre irányuló alperesi kérelmet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek keresetpótló kártérítés címén 3 020 400 Ft-ot, valamint annak 2019. november 15-től járó késedelmi kamatát, továbbá 270 000 Ft + áfa perköltséget, továbbá az állam felhívására 324 000 Ft eljárási illetéket. Alaptalannak találta az alperesnek azt az álláspontját, hogy a felperes keresete a perindítással elkésztett. Rámutatott, a keresetlevél mint a pert megindító irat az elsőfokú bírósághoz a 30 napos törvényi határidőn belül benyújtásra került. Tény ugyan, hogy a felperes a keresetet nem a megfelelő alperessel szemben terjesztette elő, utóbb azonban a Pp. 51. §-ában biztosított jogával élve perbevonta – a korábbi alperes perből való elbocsátását kérve – azt az alperest, akivel szemben az igény ténylegesen érvényesíthető, ezért a jogvitát érdemben bírálta el.

[20] Megalapozottnak találta a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a felperes munkaszerződése a Ptk. 3:112. § (1) bekezdésébe ütközik, ezért az az Mt. 27. §-a alapján semmis, és a 29. §-ban írt jogkövetkezmények alkalmazandók. Rámutatott, tényként állapítható meg, hogy a munkaszerződés ténylegesen a jelen peres felek között jött létre. Mindez azonban nem eredményezi álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogellenességét. Utalt arra, a bírói gyakorlat szerint a gazdasági társaság munkaviszonyban álló vezető tisztségviselőjének a munkaviszonya is megszüntethető visszahívással a Ptk. 3:25. § (1) bekezdés c) pontja alapján, ebben az esetben a visszahívásnak meg kell felelnie a vezető tisztségviselővel fennálló munkaviszony megszüntetésére vonatkozó munkajogi rendelkezéseknek, vagyis a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése esetén irányadóak az Mt. rendelkezései. Kiemelte, tekintve, hogy az alperes alapító okirata lehetővé tette a képviselőtestület számára a vezető tisztségviselő visszahívását, a polgármester a képviselőtestület képviseletében jogosult volt az azonnali hatályú felmondásra.

[21] Ezt követően vizsgálta, hogy az azonnali hatályú felmondás megfelel-e az Mt. ezzel kapcsolatban támasztott követelményeinek. Az összeférhetetlenségre alapított felmondási okot nem ítélte valósnak, rámutatva, a polgármester felhívásában csupán az összeférhetetlenség 8 napon belüli megszüntetése szerepelt, amelynek a felperes eleget tett, az annak igazolására vonatkozó felhívást azonban a felszólítás nem tartalmazott.

[22] Az üzleti tervvel összefüggő felmondási ok kapcsán rámutatott, az alperes a perfelvételi tárgyaláson egyértelműsítette, hogy a felmondás alapja a munkáltatói támogatás mint egyszeri bevétel elmaradása volt, következésképpen a felmondásnak az a kitétele, hogy az üzleti tervben több megalapozatlan információ szerepelt, valótlan. Mindezek alapján a felmondás jogellenességének vizsgálata kapcsán a munkáltatói támogatástól való egyszeri bevételkiesés, mint felmondási ok jogszerűségét vizsgálta. Rámutatott, a világosság követelményének megtartottságát nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudattartalma alapján kell értékelni. Kiemelte, a felperes a felügyelőbizottsági illetve a képviselőtestületi üléseken szembesült azzal, hogy vele szemben kifogások merültek fel az üzleti tervben szereplő munkáltatói támogatás teljesíthetetlenségét illetően. A polgármester a 2019. május 13-i képviselőtestületi ülésen ezt kifejezetten hangsúlyozta is. A felperes tehát kétséget kizáróan ismerhette a felmondás ezen indokát, vagyis számára a felmondás oka világos lehetett.

[23] Hangsúlyozta, a felperes nem vitatta, hogy a munkáltatói támogatásból adódó egyszeri bevétel a 2019. május 27-i képviselőtestületi ülésen a tervből kikerült, mert az teljesíthetetlen volt, vagyis a költségvetésbe nem tudott befolyjni, ebből következően ez a felmondási ok valós. Nem találta azonban megállapíthatónak a felperes felróhatóságát. Kifejtette, az üzleti terv nem feltétlenül és teljeskörűen szilárd alapokon nyugvó elképzelés, annak megvalósulását számos külső körülmény is befolyásolhatja, az több tényezőtől áll, amelynek csak egy tétele volt a munkaügyi támogatás mint bevétel. Feltételezhetőnek tartotta, hogy a felperes e támogatás betervezését rosszul mérte fel, de megítélése szerint ez a tévedés önmagában nem vonhatja maga után a legsúlyosabb munkajogi jogkövetkezményt szándékosság illetve súlyos gondatlanság megállapíthatóságának a hiányában. Mindezekre tekintettel a felperes módosított, az alperes által összezszerűségében nem vitatott keresetének helyt adott.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[24] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. A másodfokú bíróságtól a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi XXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte, a Pp. 279. §-ának, az Mt. 8. § (1) bekezdésének, 287. § (1) bekezdés b) pontjának, a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjának, 51. §-ának és az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére hivatkozással. Hangsúlyozta, a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a felperes a bírósághoz fordulásakor is tudta azt, munkáltatója a (város neve) (alperes neve), a pert azonban az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontjában megjelölt határidő alatt mégsem vele szemben terjesztette elő. Miután pedig a felperes az anyagi jogi keresetindítási határidőn belül igényét nem a megfelelő alperessel szemben érvényesítette, a keresetlevél Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja szerinti

visszautasításának van helye. Vitatta, hogy a Pp. 51. §-a alapján a felperesnek lehetősége volt az alperes személyének „kicserélésére”.

[25] Kérte az üzleti tervet illetően megállapított tényállás kiegészítését a 2019. január 28-i, a 2019. április 17-i, valamint a 2019. május 10-i képviselőtestületi ülésről készült jegyzőkönyvek alapján az általa megjelöltek szerint. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján vonjon le az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést.

[26] Tévesnek tekintette azt az álláspontot, hogy az elsőfokú bíróság elegendőnek tekintette a felperes részéről az összeférhetlenség megszüntetésére vonatkozó bejelentést annak igazolása nélkül. Hangsúlyozta, a munkavállaló a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást köteles tanúsítani. A tulajdonos a társaság ügyvezetőjétől joggal várja el azt, hogy a cég érdekeivel össze nem egyeztethető tevékenység megszüntetésére szóló felhívás teljesítését hitelt érdemű módon az összeférhetlenséget igazoló okiratok benyújtásával igazolja, különösen akkor, ha ez az okirati bizonyíték a rendelkezésére állt.

[27] Nem fogadta el az elsőfokú bíróság álláspontját, amely az üzleti terv teljesíthetlenségével kapcsolatos felmondási okot nem tekinti okszerűnek. Ismételten hangsúlyozta, hogy az üzleti terv készítésének elsődleges célja a tulajdonos reális tájékoztatása kell hogy legyen, a fő cél a vállalkozás működésénél a profitszerzés, a reális üzleti terv mutatja, hogy a tervben elképzelt módon ez lehetséges-e. Az indokolatlanul optimista, hamis jövőképet tartalmazó üzleti tervvel a vállalkozás magát, vagy a tulajdonost megtéveszti. Kifejtette, a tulajdonos az üzleti terv előterjesztése során azt várja, pontosan ismertetésre kerüljenek azok a kockázatok is, amelyek akadályozhatják az üzleti terv megvalósítását, hiszen az üzleti terv egyik legfontosabb feladata, hogy segítsen megalapozott döntést hozni, ezért különösen lényeges az üzleti tervben lefektetni a kiadások és a bevételek tényleges alakulását. Kiemelte, a bevételi oldal 21 785 000 Ft összegű hiányát jelen esetben nem a gazdasági életben történő folyamatok, a kedvezőtlen piaci környezet okozta, hanem egy tévesen, nem kellő körültekintéssel előkészített, illetve felmért ügyvezetői döntés, ami nem volt más, mint spekuláció a munkavállalói létszámadatokkal.

[28] Hangsúlyozta, a felperes maga is elismerte a felelősségét a remélt támogatás meghiúsulása miatt. Megítélése szerint a felperes magatartása az Mt. 8. § (1) bekezdésébe is ütközik.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, és az alperes kötelezését a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM r.) szerinti ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a megfizetésére. Hangsúlyozta, az alperes ellenkérelm-változtatás iránti kérelmét, amely szerint az üzleti terv 2019. január hónapban került elfogadásra, az elsőfokú bíróság elutasította, ezért 2019. május 27. napját kell az üzleti terv elfogadása időpontjának tekinteni, ez a tény pedig a felmondást nyilvánvalóan jogellenessé teszi, hiszen a felmondás közlését követően elfogadott üzleti tervben lévő megalapozatlan információk nem lehetnek a felmondás valós, okszerű indokai.

[30] A permegszüntetési kérelem kapcsán fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott álláspontját. Kiemelte, az alperes az összeférhetlenség megszüntetését igazoló dokumentum

valósságát nem vitatta, ugyanakkor a felmondásban nem az összeférhetetlenség hiteltérdemlő igazolásának, hanem az összeférhetetlenség megszűnésének a hiánya szerepel.

[31] A munkáltatói támogatás elmaradása, mint felmondási ok álláspontja szerint nem valós, amennyiben rögzült az az alperesi perbeli nyilatkozat, miszerint az üzleti terv 2019. május 27-én került elfogadásra, de az üzleti terv 2019. május 27-i módosítása sem teszi a felmondást okszerűvé. Érvelése szerint ugyanis a felmondásból nem derül ki, hogy az üzleti terv elfogadása, végrehajtása az ügyvezető munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségszegése miatt következett-e be, továbbá az sem, hogy e lényeges kötelezettségszegést ő (a felperes) szándékosan vagy súlyosan gondatlanul szegte-e meg, illetve hogy a kötelezettségszegés jelentős mértékű volt-e.

Az ítéltábla döntésének indokai

[32] A fellebbezés alaptalan.

[33] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezésre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy a felülbírálati jogkörök közül melynek vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[34] A 2020. évi CXIX. tv. 76. §-a hatályon kívül helyezte a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontját 2021. január 1. napjától, amelyre tekintettel a fellebbezésnek nem kötelező tartalmi eleme a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör megjelölése. Ha azonban a fél konkrétan feltünteti jogorvoslati kérelmében a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, az a másodfokú bíróságot köti, az elsőfokú ítélet felülbírálatára csak e körben kerülhet sor.

[35] Az alperes fellebbezésében sérelmezte az elsőfokú bíróságnak a permegszüntetés iránti kérelmet elutasító döntését. Ennek vizsgálatára a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi felülbírálati jogkör gyakorlásával kerülhetne sor, a felperes azonban fellebbezésében kifejezetten az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte, ennek alapján a permegszüntetéssel kapcsolatos fellebbezése érdemben nem vizsgálható.

[36] Ezért csupán megjegyzi az ítéltábla, egyetért az elsőfokú bíróságnak az Mt. 287. § (1) bekezdésében írt 30 napos határidő megtartottságával kapcsolatos álláspontjával. Az Mt. 287. § (1) bekezdés b) pontja ugyanis a munkaviszony megszüntetésének jogellenességével kapcsolatos igény érvényesítése kapcsán a keresetlevél előterjesztésére írja elő a 30 napos határidőt. A felperes nem vitásan ilyen tartalmú keresetlevelet előterjesztett, ezt nem érinti, hogy utóbb a Pp. 51. §-ában foglaltakra figyelemmel jelölte meg azt az alperes, amellyel szemben az igény érvényesíthető.

[37] A Pp. 372. § (1) bekezdése értelmében a fellebbező fél ellenfele a fellebbezésre vonatkozóan ellenkérelmet terjeszthet elő, ha pedig a fellebbezéssel támadott ítélet megváltoztatását maga is kívánja, csatlakozó fellebbezést nyújthat be. Az idézett törvényi rendelkezésből következően a fellebbezési ellenkérelem a fellebbező fél ellenfelének a fellebbezésre adott olyan nyilatkozata, amelyben a fellebbezés teljes vagy részleges alaptalanságára hivatkozással azt kéri, hogy a bíróság a fellebbezésnek részben vagy egészben ne adjon helyt, vagyis a fellebbezési kérelem nem terjedhet ki az elsőfokú ítélet olyan megállapításaira, amelyet a fellebbezés nem érint. Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróságnak az azonnali hatályú felmondás üzleti tervet érintő indokának okszerűségét illetően elfoglalt álláspontját támadja, ebből következően nem vizsgálható a felmondási ok valóságát érintő fellebbezési ellenkérelemben kifejtett érvelés.

[38] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak kifejtett indokaival is egyetért. Ezt meghaladóan a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá. A munkáltatói azonnali hatályú felmondás akkor jogszerű, ha az megfelel az Mt. 64. § (2) bekezdésében, és az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi követelményeknek.

[39] A fellebbezés kapcsán az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy a felmondási ok okszerű-e. A megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja [Mt. 64. § (2) bekezdés]. Az okszerűség azt jelenti, hogy a valós oknak okozati összefüggésben kell állnia a munkajogviszony rendeltetésének elvesztésével. A munkaügyi jogvita során nemcsak a felmondás indokolásában kifejezetten közölt, hanem olyan további tények és körülmények bizonyításának is helye lehet, amelyek – az indokolás keretein belül maradván – azt kiegészítik és alátámasztják. A bizonyítás azonban nem lépheti túl a felmondásban közölt indokolás kereteit, mert az ellenkező álláspont lehetővé tenné, hogy a munkáltató a felmondásának jogosságát olyan felmondási okra alapítsa, amelyet az írásbeli felmondásban törvényben megszabott módon nem közölt. Ebből következik, hogy a munkáltató által eredetileg közölt felmondási okon illetve okokon felül további felmondási okot a munkaügyi jogvita során bizonyítani nem lehet (MK 95.III. ponthoz fűzött indokolás).

[40] A jelen esetben ez azt jelenti, hogy a felperes vétkes (szándékos vagy súlyosan gondatlan) kötelezettségszegése miatt került az üzleti tervben feltüntetésre olyan bevételi forrás, amelynek teljesülése lehetetlen volt, illetve amelynek teljesülését a felperes magatartása hiúsította meg.

[41] Az alperesnek tehát akár a felmondásban, akár a jelen perben indokát kellett volna adnia, miért kellett volna a felperesnek már előre tudnia, hogy az alperesi gazdasági társaság a támogatást nem kaphatja meg, illetve ennek érdekében mit kellett volna tennie, miben terheli mulasztás. Az alperes azonban sem a felmondásban, sem pedig a per során erre nézve részletes tényelődást nem tett, bizonyítást nem indítványozott, a rendelkezésre álló adatok alapján pedig a felperes minősített kötelezettségszegése nem állapítható meg.

[42] Mindezek alapján a jogvita elbírálása szempontjából közömbös az üzleti terv elfogadásának a dátuma.

[43] Ugyancsak megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy az összeférhetlenséggel kapcsolatos felmondási ok nem valós. A felmondás annak indokaként kétséget kizáróan az összeférhetlenség megszüntetését jelöli meg, amely tényyszerűen a polgármester által megjelölt határidő alatt megvalósult. Ehhez képest az alperesnek az a perbeli előadása, hogy a felperes az összeférhetlenség megszüntetésének igazolását elmulasztotta, a felmondási indokok kibővítését jelentené, amire a fentiekben írtak szerint a perben nincs lehetőség.

[44] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[45] Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes – Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított, az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló – másodfokú perköltségének a megfizetésére, továbbá a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére.

[46] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2021. április 1.

Dr. Szeghő Katalin sk. Zánócné dr. Ocskó Erzsébet sk. Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró